

- 3) να ακυρωθεί η απόφαση 98/687/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1998, σχετικά με γερμανικές ενισχύσεις υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα για το 1997 (ΕΕ L 324, σ. 30) ή, επικουρικώς, να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- 4) να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο, χωρίς να προχωρήσει σε δημόσια συνεδρίαση, με τη διάταξη της 25ης Ιουλίου 2000, έκρινε, σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, ότι η προσφυγή της RJB Mining στερείται παντελώς νομικής βάσεως, κατά το μέτρο που στηρίζεται σε λόγους ακυρώσεως που δεν έχουν ακόμα απορριφθεί με την παρεμπιπτούσα απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 1999.

Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι:

- α) ο ισχυρισμός σχετικά με τον εσφαλμένο έλεγχο της απλής μείωσης του κόστους παραγωγής είναι ένας ισχυρισμός, προβληθείς πρώτη φορά την 1η Μαρτίου 2000 και είναι συνεπώς προδήλως απαράδεκτος λόγω του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας·
- β) ο ισχυρισμός περί ελλείψεως αιτιολογίας είναι προδήλως αβάσιμος εφόσον απλώς επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη των ουσιαστικών ισχυρισμών οι οποίοι απορρίφθηκαν ως απαράδεκτοι.

Η αναίρεσείουσα ισχυρίζεται ότι:

- η αναίρεσείουσα δεν προέβαλε νέον ισχυρισμό την 1η Μαρτίου 2000. Τούτο διότι:
  - το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 48 του Κανονισμού Διαδικασίας — το επιχείρημα σχετικά με την απλή μείωση του κόστους παραγωγής δεν ήταν «ισχυρισμός» υπό την έννοια του άρθρου αυτού·
  - επικουρικώς, το Πρωτοδικείο εσφαλμένως έκρινε ότι ο ισχυρισμός περί απλής μείωσης του κόστους παραγωγής δεν ήταν διαφορετικός ισχυρισμός από τον ισχυρισμό σχετικά με τη βιωσιμότητα· και
  - έτι επικουρικότερον, αν η αναίρεσείουσα έχει υποπέσει σε πλάνη όσον αφορά το α) και β), ο ισχυρισμός περί απλής μείωσης του κόστους παραγωγής συνδέεται τόσο στενά με τον ισχυρισμό περί βιωσιμότητας ώστε μπορεί να θεωρηθεί ως επέκταση του ισχυρισμού αυτού και η αναίρεσείουσα δικαιούται να τον προβάλλει·
- εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο έπρεπε να είχε εξετάσει τον ισχυρισμό αυτεπαγγέλτως·
- το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη απορρίπτοντας τον ισχυρισμό που αντλείται από τη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως·

4. το Πρωτοδικείο δεν έπρεπε να έχει απορρίψει τους ισχυρισμούς σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 299, 26.9.98, σ. 38.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-374/00)

(2000/C 335/71)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Richard Wainwright, κύριο νομικό σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής και τον κ. Παναγιώτη Παναγιωτόπουλο, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους, αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ γιατί παρέλειψε να θεσπίσει και επικουρικώς να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στην προθεσμία που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 97/11/ΕΚ(¹) του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.
- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των διατάξεων του τρίτου εδαφίου των άρθρων 249 και 10 ΕΚ (πρώην άρθρα 189 και 5 της Συνθήκης ΕΚ) επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να μεταφέρουν τις οδηγίες στην εσωτερική έννομη τάξη πριν από την εκπνοή της ταχθείσας για τον σκοπό αυτόν προθεσμίας και να ανακοινώνουν αμέσως τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή. Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μέχρι στιγμής η Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την πλήρη ενσωμάτωση της επίδικου οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη, ούτε βεβαίως κοινοποίησε τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ L 73, σ. 5.